

PRÍMA BIFLOŠKO

Časopis žiakov Základnej školy Sídliisko II vo Vranove nad Topľou
JÚN 2017

Noemi Mitriková, I. A

Malované čítanie

(nielen) pre prvákov

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna , v tej škole

bola , v tej triede bola a na tej kriede sedel
naš kamarát Bifľoško . Blížia sa prázdniny a to je

smutné obdobie pre školského mravčeka. Všetky

sa už nevedia dočkať, kedy pôjdu k , alebo k .

Bifľoško zobral farebné a začal kresliť. Žltou

nakreslil a . Modrou dokreslil a .

Červenou zasa , i . Zelenou

nakreslil hebkú a malú . Ružovou

 pridal nádhernú . Nakoniec na napísal:

Milí čitatelia!

Teplé slnečné lúče, dlhé dni, kvitnúce kvety, blížiac sa koncoročné exkurzie nám všetkým dávajú najavo, že sa pomaly končí školský rok. Školský rok 2016/2017 je pre nás výnimočný, lebo naša škola oslavuje 45 rokov svojho vzniku. Je to dlhý čas, čo škola funguje, a každým rokom sa snaží stále zlepšovať a modernizovať. Prešla svojou cestou, aby odovzdávala svojim žiakom nielen vzdelanie, ale aj výchovu a množstvo zážitkov. Vystriedalo sa v nej mnoho žiakov, zamestnancov, aj vďaka ktorým vyzerá tak, ako ju poznáme dnes.

Koniec školského roka ponúka možnosť bilancovať, uvažovať, čo sa udialo, čím bol tento rok zaujímavý, lepší, ťažší či ľahší. Teším sa, že sa naši žiaci môžu pochváliť mnohými peknými úspechmi v rozličných súťažiach. Prehľad súťaží a umiestnení si môžete tradične pozrieť v našom časopise. Chcem sa im a predovšetkým vyučujúcim, ktorí ich pripravovali, poďakovať za vynaložené úsilie, čas a zablahoželať k úspechom.

Ďakujem všetkým učiteľom za ich celoročnú prácu, kvalitný výchovno-vzdelávací proces a organizáciu viacerých exkurzií, eko-dní, besied, návštev divadelných, filmových predstavení, športových akcií, prípravu vianočnej akadémie a v neposlednom rade za spoluprácu pri oslave výročia školy. Školou sme my všetci – učitelia, žiaci, nepedagogickí zamestnanci, rodičia. Každý jeden z nás je dôležitý a spolu dokážeme vytvoriť kompaktný tím.

Slová vďaka rád adresujem aj našej redakčnej rade, ktorá pre vás pripravuje stránky tohto školského časopisu. Nech má naďalej veľa nápadov a verných čitateľov.

Čo ešte dodať? Nech radosť, usmievavé tváre a spokojnosť nás všetkých hovoria sami za seba. Prajem nám zdravie, pokoj a oddych počas leta. Žiakom želám krásne letné prázdniny plné smiechu a príjemných zážitkov s rodinou a priateľmi. Stretneme sa opäť na prahu ďalšieho školského roka s novými očakávaniami, výzvami, snami, lebo každý ďalší deň je novým začiatkom.

Dovtedy dovidenia!

Mgr. Milan Bendik,
riaditeľ školy

Ahoj, Bifľoškári!

*Už ste sa nevedeli dočkať
ďalšieho vydania nášho
školského časopisu? Ako
každý rok v tomto čase,
prichádza k vám kamarát
Bifľoško, aby vám
spríjemnil posledné
školské dni. Určite sa už
tešíte na naše pravidelné
rubriky, na básničky,
rozprávky, príbehy,
hádanky či hlavolamy,
ktoré vymysleli vaši
šikovní spolužiaci. Toto
číslo vychádza
v jubilejnom
45. roku života našej
školy. Za všetkých
„Bifľoškárov“ jej prajeme
veľa dobrých, šikovných,
usilovných žiakov
a spokojných učiteľov.
Príjemné čítanie všetkým
praje
p. uč. Jarmila Kolesárová
a všetky deti, ktoré sa
zapojili do prípravy tohto
vydania.*

**Toto číslo vychádza
s príspevkom
Rodičovského združenia
pri ZŠ Sídliisko II 1336,
Vranov nad Topľou**

TLAČ

AddArt

Sídliisko II 1216

Vranov nad Topľou

ČO JE NOVÉ V BIFLOŠKOVE?

Písal sa rok 1972. Na Sídlišku II vo Vranove nad Topľou sa zrodila nová škola...

Áno, naša škola v tomto roku oslavuje už svoje 45. narodeniny.

Svoje brány otvorila 4. septembra 1972. Vtedy sa nazývala II. základná deväťročná škola vo Vranove nad Topľou. Stala sa najnovšou, najväčšou a najmodernejšou školou v meste. V prvom roku existencie bolo v škole 28 tried, vzdelávalo sa v nej 600 žiakov, ktorých učilo 38 pedagógov. Postupne sa vybudovala školská jedáleň, telocvičňa, veľký športový areál. Zriadili sa odborné učebne na vyučovanie chémie, fyziky, prírodopisu i školské dielne. Triedy a kabinety sa vybavili pomôckami a didaktickou technikou.

Dnes je naša škola - Základná škola Sídliisko II 1336 vo Vranove nad Topľou, najväčšou plnoorganizovanou základnou školou v okrese. V súčasnosti má 33 tried a navštevuje ju vyše 800 žiakov. Pedagogický zbor tvorí 56 pedagógov. V škole sa vyučujú cudzie jazyky - anglický, nemecký a ruský. Pracuje v nej viac ako 40 krúžkov, v ktorých môžu žiaci rozvíjať svoje schopnosti v oblasti športu, umenia, či ďalej sa vzdelávať. V našej škole pracuje aj Centrum voľného času, ktoré má tri oddelenia - Volejbal, Detský folklórny súbor Cifroško a tanečný súbor Varanovia.

Milá školička!

K Tvojim narodeninám Ti prajeme veeeeeľmi veľa žiakov, ktorí budú poslušní, múdri, šikovní, dobrí, usilovní, láskaví a šťastní. Nech si tá najkrajšia, najlepšia, najväčšia, najfarebnejšia a najslávnejšia škola zo všetkých škôl na svete. Prajeme Ti, aby si dlho fungovala, nech vydržíš aspoň 100 rokov. Ďakujeme Ti za všetko, milá škola!

Tvoji vd'ační štvrtáci

Za 45 rokov sa môže naša škola pýšiť množstvom úspechov nielen v obvodových, ale aj krajských, či celoslovenských súťažiach. A komu sa darilo v tomto školskom roku? Pozrite sa na úspechy našich šikovných detí:

ŠKOLSKÉ SÚŤAŽE

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

Blahoželáme
vít'azom!

Poézia:

1. Veronika Dvorská	IV. D
2. Tamara Kolesárová	II. A
3. Šimon Havrila	IV. A
Anna Klimkovská	II. D

Próza:

1. Katarína Kačerová	III. B
2. Erika Barlová	IV. D
3. Ján Šmatko	IV. C
Šimon Šimko	III. D

ŠALIANSKY MAŤKO

I. kategória

1. Katarína Kačerová	III. B
2. Magdaléna M. Lukčíková	III. D
3. Sofia Jurová	III. A
Stela Saladiaková	III. C

II. kategória

1. Erika Barlová	IV. D
2. Janka Ivanová	IV. D
3. Ema Velčková	IV. A
Noemi Tabaka	IV. C

SLÁVIK SLOVENSKA

I. kategória (žiaci 1-3. ročníka)

1. Richard Vasilko	III. D
2. Natália Kvočková	III. C
Matúš Tkáč	III. A
3. Filip Ballek	II. B
Noemi Mitriková	I. A

Pochvalné uznanie: Soňa Hermanovská, II. A

II. kategória (žiaci 4.- 6. ročníka)

1. Ema Demčíková	V. C
2. Nina Mrusková	V. C
Sofia Maliková	IV. B
3. Ján Mičej	VI. A
Michal Vancák	V. C

Pochvalné uznanie: Zuzana Mičejová, IV. D;
Katarína Kocáková, VI. B; Diana Grácová, VI. C

PYTAGORIÁDA

III. ročník

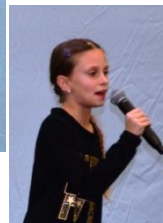
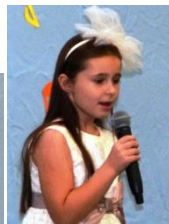
1. Dominik Tutko	III. D

IV. ročník

1. Zuzana Mičejová	IV. D
2. Adam Kulik	IV. C
3. Róbert Hudák	IV. C

SLÁVICI Z LAVICE

1. Erika Barlová	IV. D
2. Sofia Maliková	IV. B
Soňa Hermanovská	II. A
3. Františka Mičková	IV. A
Zuzana Mičejová	IV. D
<i>Pochvalné uznanie:</i>	
Zuzana Gaval'ová	II. B
Katarína Zajícová	I. B

MATEMATICKÝ KLOKAN

Školský šampión - **Milan Gešperik II. A** - dosiahol najlepší výsledok zo všetkých súťažiach v škole

I. ročník

1. Samuel Mižov	I. A
2. Viktor Kóňa	I. B
3. Katarína Zajícová	I. B

II. ročník

1. Milan Gešperik	II. A
2. Samuel Kolesár	II. A
3. Dominika Petriková	II. A

III. ročník

1. Natália Keblešová	III. A
2. Richard Vasilko	III. D

IV. ročník

1. Zuzana Mičejová	IV. D
2. Erika Barlová	IV. D
3. Adam Kulik	IV. C

i BOBOR

1. Zuzana Mičejová	IV. D
2. Róbert Hudák	IV. C
3. Juliána Tarčinská	IV. D

Ďalší úspešní riešitelia: Rastislav Čandík, III. A, Erika Barlová, IV. D
Emília Kaňuchová, IV. B, Stela Saladiaková, III. C
Natália Keblešová, III. A

OBVODOVÉ SÚŤAŽE

1. miesto

Kristína Korekáčová	III. B
Oliver Lehet	III. B
Adam Kulik	IV. C
Veronika Dvorská	IV. D
Katarína Kačerová	III. B
Radovan Sepeši	II. A
Zuzana Gaval'ová	II. B
Šimon Ivanov	II. B
Richard Vasilko	III. D
Erika Barlová	IV. D
Filip Ballek	II. B
Sofia Maliková	IV. B
Erika Barlová	IV. D
Lívia Vagaská	III. D
Spevacka skupina DFS Cifroško	

Čítačka s písáčkou
Čítačka s písáčkou
Pytagoriáda
Hviezdoslavov Kubín
Hviezdoslavov Kubín
Biblická olympiáda
Biblická olympiáda
Biblická olympiáda
Čarovný štetec
Slávici z lavice
Talenty 2017
Talenty 2017
Talenty 2017
Tajomstvo lesa
Talenty 2017

Mgr. Viera Kobielská
Mgr. Viera Kobielská
Mgr. Helena Kajlová
Mgr. Danka Kolesárová
Mgr. Viera Kobielská
Mgr. Mária Turčaníková
Mgr. Mária Turčaníková
Mgr. Mária Turčaníková
Mgr. Marta Šofranková
Mgr. Danka Kolesárová
PaedDr. Jarmila Kolesárová
Mgr. Viera Puškárová
Mgr. Danka Kolesárová
Mgr. Marta Šofranková
Mgr. Danka Kolesárová

2. miesto

Tamara Ondejková III. B
Sofia Maliková IV. B
Ema Velčková IV. A
Richard Vasilko III. D

Čítačka s písáčkou
Talenty 2017
Čarovný štetec
Slávik Slovenska

Mgr. Viera Kobielská
Mgr. Danka Kolesárová
Mgr. Helena Bendiková
Mgr. Marta Šofranková

3. miesto

Barbora Šugárová III. D
Zuzana Mičejová IV. D
Erika Barlová IV. D
Lucia Bindasová V. A
Janka Ivanová IV. D
Janka Ivanová IV. D
Katarína Kačerová III. B
Laura Šuličová III. C
Noemi Tabaka IV. C
Martin Kocan IV. C

Čítačka s písáčkou
Čítačka s písáčkou
Čítačka s písáčkou
Čítačka s písáčkou
Ochranárik
Hlinená krása
Šaliensky Mat'ko
Biblická olympiáda
Biblická olympiáda
Biblická olympiáda

Mgr. Marta Šofranková
Mgr. Marta Šofranková
Mgr. Marta Šofranková
Mgr. Helena Borošová
Mgr. Helena Borošová
Mgr. Helena Borošová
Mgr. Viera Kobielská
Mgr. Mária Turčaníková
Mgr. Mária Turčaníková
Mgr. Mária Turčaníková

KRAJSKÉ SÚŤAŽE

Erika Barlová, IV. D
2. miesto
Slávici z lavice
Mgr. Danka Kolesárová

Juliána Tarčinská, IV. D
1. miesto
Biblická olympiáda
Mgr. Danka Rozíková

Katarína Kačerová, III. B
3. miesto
v súťaži Šaliensky Mat'ko
Mgr. Viera Kobielská

CELOSLOVENSKÉ SÚŤAŽE

Mažoretky Varanovia- žiačky III. - V. ročníka
2. miesto

Majstrovstvá SR v mažoretkovom športe
trénerka Martina Holpová

Kristína Korekáčová, III. B; Oliver Lehet, III. B
čestné uznanie v súťaži Prečo mám rád slovenčinu
Mgr. Viera Kobielská

MOJA ŠKOLA

Čo to ráno na mňa volá?
Žeby moja známa škola?
Stojí kocka veľká, biela,
mnoho žiakov sa v nej strieda.

Učiteľky, učitelia,
v zborovni už všetci sedia.
Majú zasa poradu,
čo dať deťom za radu.

Zrazu zvoní hlasný zvonec
prestávky je už koniec.
Začala sa hodina,
ako prvá - slovína.

Každý deň mám hodín päť,
rád sa vraciam na ne späť.
Mám ja radosť veľmi veľkú,
teším sa na pani učiteľku.

Dárius Roháč, III. B

Barborka Jakubčinová, III. B

Samko Galbavý, III. B

PRÍMA ŠKOLA

Keď zazvoní budíček,
dám si mliečko a chlebiček.
Potom bežím do školy,
v taške nesiem domáce úlohy.

Schádzajú sa detičky,
čo chcú dostať jedničky.
Diktáty - tie nemám rád.
Príklady zvládnem lepšie snád'.

Škola - to je predsa príma,
či je leto a či zima.

Rudko Hrabčák, III. B

ŠKOLA-ZÁKLAD ŽIVOTA

Škola - základ života,
tvrdí ujo aj tata.
Chcem byť ako múdra sova
a nik sa mi nevyrovná.

Vďaka škole, to už viem,
budem múdra, keď vyrastiem.
Škola, to je domov môj,
zaslúži si ohňostrojom.

Škola všetky dary dala,
deti múdre vychovala.
Čítať, písať, počítať,
poprosiť aj ďakovať.

Ďakujeme za tie dary,
dobro, lásku, všetky čary.
Budem dobrá, to už viem,
vážiť si ju vždy budem.

Vivien Dindáková, IV. A

Sofia Veliká, II. A

ROZPRÁVKA O STRATENEJ KRIEDE

Bola raz jedna škola. V tej škole bola trieda. V triede bola veľká zelená tabuľa. Na tabuli ležali obyčajné kriedy. Boli biele a mierne zaoblené.

Jednej noci bola búrka. Blesky silno udierali a osvetľovali celú triedu. Kriedy na tabuli sa vylákali a rozbehli k dverám. Vybehli na upršanú ulicu a rozpustili sa v najbližšej mláke.

Nastalo ráno. Veselá melódia zvončeka prilákala deti do tried na svoje miesta. Začala sa hodina slovenčiny.

„Dnes budeme písať vety,“ povedala pani učiteľka. „Janka, pod' k tabuli!“

„Pani učiteľka, my nemáme ani kúsok kriedy!“ hovorí Janka. „Asi nám utiekli.“

„Pod'me ich hľadať!“ kričali deti.

Slnko pomaly vysušilo všetky mláky pri škole. Po jednej z nich ostal na chodníku obrázok slniečka. A to sa každé ráno usmievalo na všetkých veselých žiakov.

Jakub Kopec, III. B

RUŠNÉ RÁNO

Mojou slabou stránkou je, že sa mi ráno nechce vstávať. Často je to pre mňa horor. Dnešné ráno bolo o to horšie, že začínal nový pracovný týždeň. Teda - škola volá!

Mamka prichádza do izby a budí ma. Najprv milým hlasom, bozkami a šteklením. Ak tento celkom príjemný spôsob budenia nezaberá, intenzita jej hlasu stúpa. Mamka rázne mení taktiku. Strhne zo mňa paplón a potiahne ma za nohy. Potom sa už chtiac - nechtiac zobudím. Z nohy na nohu sa vlečiem do kúpeľne, aby som si umyla zuby. Hľadáťm kefkú, no tá sa mi niekde stratila. Rýchlo beriem rezervnú a vytláčam pastu, ktorá dnes chutí nejako čudne. Nakoniec zistujem, že to bol mamin krém na tvár. Asi stokrát si vyplachujem ústa a presúvam sa do izby. Beriem do rúk pančuchy a ... diera. Beriem ďalšie aznova na mňa vykúka diera. Nemám si čo obliecť, lebo všetky pančuchy sa postavili proti mne. Vonku je takmer pod nulou a ja idem v ponožkách. V rýchlosti si sadám do auta s cieľom čo najskôr doraziť do školy. Mame volá kolegyňa, že mešká na rannú poradu. Ja zistujem, že som si zabudla desiatu a peračník. Mamke to radšej ani nespomeniem. Auto odmieta spolupracovať. Napokon predsa

Emka Lengvarská, II. A

len naštartuje a ja dúfam, že ma už nič neprekvapí. No tešila som sa skoro. Po príchode do triedy mi spolužiaci oznamujú, že dnes máme len matematiku. No super! Môj „oblúbený“ predmet. Zrazu sa vidím stáť pred tabuľou a trápiť sa so slovnou úlohou. Nevládam to. Pani učiteľka si pýta žiacku knižku, aby mi zapísala päťorku. Niéééé....

V tej chvíli celá spotená otvorím oči a zistím, že to celé bol iba sen. Uf, ale mi odľahlo! No pre istotu žiadne leňošenie a už aj vstávam z postele.

Tamarka Ondejková, III. B

ZATÚLANÉ PÍSMENKÁ

Pomôž písmenkám nájsť cestu domov!

- ☐ ikovní žiaci do nej radi chodia.
- ☐ aždý deň sme o niečo múdrejší.
- ☐ kolie je pekne upravené.
- ☐ avice v triedach sú vyrovnané.
- ☐ ha, koľko je tu detí!

- ☐ artuje aj žaluje.
- ☐ sto sa teší na spolužakov.
- ☐ by mal dobré známky, musí sa učiť.
- ☐ aždého poteší pochvala.

- ☐ omáha nám pri písaní.
- ☐ vka ho dostala na narodeniny.
- ☐ iaditeľ školy sa ním podpisuje.
- ☐ byčajne býva atramentové.

Žiaci III. B triedy

MESTEČKO PERAČNÍK

Bol raz jeden peračník. Nebol obyčajný. Bolo to malé mestečko. V jeho vnútri bol naozajstný život. Jeho obyvateľmi boli pestré farbičky, rôzne perá, fixy, ceruzky, gummy. Starostom bol pán Pero Atramentové. Pomáhal mu pán Zmizík. Keď sa starosta pomýlil, Zmizík mu to opravil. Keď sa pomýlila Ceruzka, Guma ju opravila. Takto si svorne nažívali, pomáhali si a nehádali sa.

Obyvatelia mestečko neradi opúšťali. No museli, lebo raz za čas k nim prenikol päťhlavý obor Ruka, uchmatol si niekoho z nich a niesol, niesol, a nikto nevedel kam. Keď ich náhodou vrátil, vyzerali inak. Guma bola špinavá, ceruzky zošúchané, farbičky zlomené. Starosta Pero chcel hneď svoj obľúbený nápoj atrament. Ostatným obyvateľom hovorili o podivných miestach, na ktorých museli pracovať. Guma a sestry ceruzky najčastejšie na Papieri, farbičky na Výkrese a starosta Pero s pomocníkom Zmizíkom zase v zošite. Keď vykonali určenú prácu, obor Ruka ich položil na miesto zvané Lavica. Tam ležali, odpočívali a čakali, čo bude ďalej.

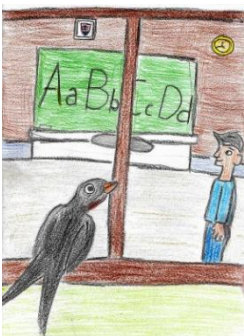
Horšie bolo s tými, ktorí z lavice spadli, alebo ich obor pustil. Padali dlho. Dopadli na obrovskú planétu, o ktorej sa dopočuli, že sa volá Dlážka. Niektorí sa pri páde aj zlomili. Akési divné stroje, vraj prezuvky, do nich kopali. Odkopávali ich ďalej, ďalej, do neznámych miest. Z nich sa už domov do peračníka nikto nevrátil. Záchranná služba obrov ich pozbierala a vložila do malej, úzkej, okrúhlejšej miestnosti v budove bez strechy, určenej pre nepotrebných, stratených. Budova mala pekný názov Váza. No už bola preplnená. Niektorí boli v budove veľmi dlho, iných práve vložili, vtlačili. Napriek tomu nestrácal nádej a veril, že ich raz ktosi vráti domov.

Napísala a nakreslila **Evannka Lazorová, III. C**

LASTOVIČKA

V jedno ráno sa vo veľkej neznámej krajine prebudila lastovička. Vôbec nevedela, ako sa tá krajina volá. Chcela to zistiť. Ale ako? Nevedela čítať a jej reči nerozumel nikto. Povedala si, že by sa jej zišla škola. Veru tak.

Rozhodla sa, že tú školu pôjde hľadať. Pýtala sa papagájov, či nevedia, kde by školu našla. Oni jej povedali, že sú múdre aj bez školy. Aj iné vtáky tvrdili, že školu nepotrebujú. Lastovička smutne letela a letela, až doletela k nám na Slovensko. Keď si konečne sadla na

drôty blízko jednej budovy, zbadala, že sa do nej hrnie veľmi veľa detí. Zvedavá vôbec nezaváhala a vletela dnu spolu s nimi. Neolutovala, lebo to bola naozajstná škola. Videla tam triedy, v triedach lavice a tabuľu. Na tabuľu deti písali písmená. Aj ich čítali. Lastovička čítala spolu s nimi. Nielen čítala, ale sa aj učila. Za dva mesiace sa naučila všetko o Slovensku. Veľa sa dozvedela i o sebe - a že krajina, z ktorej priletela, sa volá Afrika. Každému potom štebotala, aká dobrá vec je tá škola. Veru tak.

Matúš Mihališin, III. C

Stelka Saladiaková, III. C

ŠTENIATKA

Jeden marcový večer som nebola doma, ale pri tete Zuzane. Mala som tam spať. No mne sa zaspať nedarilo. Stále som sledovala mobil, či mi nezazvoní, či nepríde správa. Našej sučke Sárke sa totiž každú chvíľu mali narodiť šteniatka. Dočkala som sa. Ocko mi poslal správu, že šteniatka sú na svete. Je ich šesť a sú krásne. Veľmi som sa tešila. Výskala som a skákala od radosti tak hlasno, že pribehla teta, čo sa to deje. Vtedy prišla ďalšia správa. Sárka porodila ďalšie šteniatko. Spolu ich má sedem. Päť samičiek a dvoch samčekov. Pre mňa to boli dievčatká a chlapčekovia. Nevedela som sa dočkať, kedy ich uvidím.

Po návrate domov som hneď utekala k Sárke a jej deťom. Boli krásne. Celé hodiny som pri nich sedela a pozorovala ich. Tak to bolo každý deň, veľa času som strávila pozorovaním šteniatok. Videla som, ako rastú, začínajú vidieť, loziť, chodiť, behať, hrýzť.

Jedno ráno moja cesta opäť viedla k šteniatkam. Zdalo sa mi, že ich je málo. Porátala som ich. Bolo ich šesť. Jedno chýbalo. Začala som ho hľadať, ale nenašla som ho. Nenašlo sa ani popoludní, ani na ďalší deň.

Potom prišlo ďalšie smutné prekvapenie. Zmizlo ďalšie šteniatko aj s mamou Sárkou. Veľmi som plakala. S rodičmi sme hľadali už troch psíkov všade, kde sa len dalo. Márne. Po týždni hľadania strácame nádej. No ja v kútiku duše verím, že sa ešte nájdu.

O zvyšné šteniatka sa vzorne starám. Rozhodla som sa, že ich nikomu nedám.

Nakreslila a napísala Alexandra Dopiráková, III. C

MÔJ PSÍK LEO

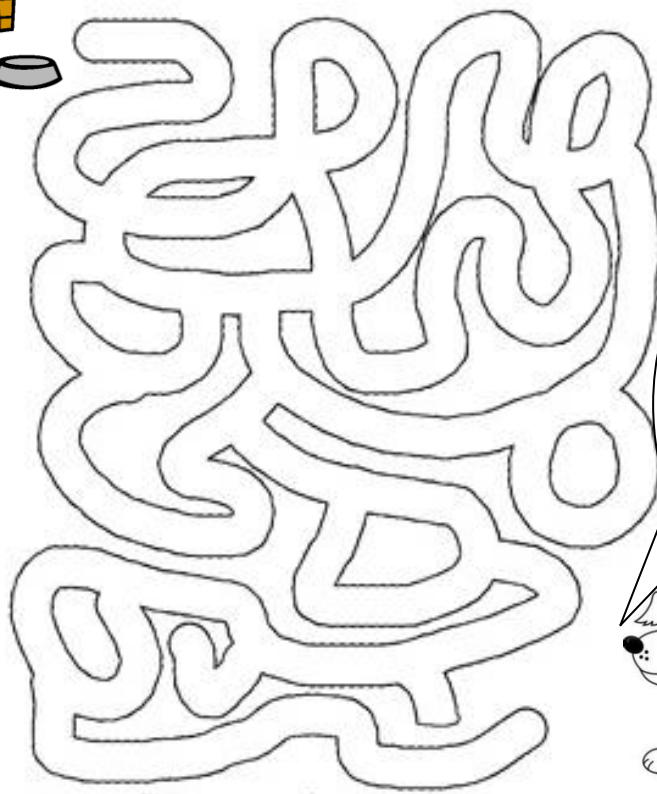

Náš psík Leo, veru tak,
on je veľký neborák.
Dedko naňho kričí
a on v kúte vrčí.

Ráno smutne pozerá sa,
keď do školy idem zasa.
No keď prídem zo školy,
on je zo mňa hotový.

Spolu sa vždy hráme,
my sa radi máme.
Ja som jeho kamarátka
a on je môj kamarát.

Grétka Grácová, III. C

*Prosím,
pomôžte
mi nájsť
cestu
domov!*

MÚDRA PRÍRODA

Žiaci jednej triedy šli do prírody. Malého Daniela vychádzka nudila, preto odbehol od skupiny. Ocitol sa v lese. Odrazu na neho ktosi volá: „Počuješ ma?“

Daniel sa obzerá. Nikoho nevidí. „Ja?“ opýtal sa so strachom.

„Pod' ku mne,“ hovorí hlas znovu.

„Ale ku komu? Ja tu nikoho nevidím,“ odpovedá Daniel už smelšie.

„Ale vidíš! Je nás tu plno. Hovoria nám stromy. Ja, najbližší, sa ti prihováram. Tak pristúp ku mne.“

Daniel pristúpil k stromu a ten sa ho spýtal:

„Poznáš tajomstvá prírody?“

„Nepoznám,“ priznal sa Daniel.

„Nevadí. Niektoré ti prezradím. Napríklad to, že sú dva druhy stromov - listnaté a ihličnaté. Listnatým stromom v jeseni listy opadávajú a v jari vyklíčia a narastú nové. Ihličnaté stromy sú vždy zelené. Ďalšie tajomstvo je, že niektoré zvieratá v zime spia, napríklad medvede, hady, svište, ježkovia. O niektoré by ste sa mali vy, ľudia, v zime starať, napríklad srnky, jelene, zajace. Tretie tajomstvo je, že aj vtáčiky sú rôzne. Niektoré v jeseni odlietajú, aby zimu prečkali v teplejších krajinách. Tu by nemali čo jesť. Živia sa totiž hmyzom a ten v zime tiež spí. O iné sa občas treba postarať. Hlavne vtedy, keď napadne veľa snehu a oni by si nemohli nájsť potravu, lebo sa živia semienkami, rastlinkami.“

Rozprávanie stromu prerušil iný hlas: „Daniel, tu si! Konečne sme ťa našli!“

Bol to hlas pani učiteľky, ktorá Daniela s ostatnými deťmi dost' dlho hľadala. Všetci boli radi, že ho našli.

O pár dní žiaci tejto triedy písali písomku z prírodovedy. Daniel dostal jednotku. Bol rád, že sa veľa naučil na vychádzke priamo v prírode.

Lucka Mišková, I. C

Matúš Mihališin, III. C

SEN

Išiel som raz do Afriky,
videl som tam vtáčiky.
Nad hlavou mi lietali,
veľmi pekne spievali.

Boli tam aj slony,
väčšie ako stoly.
Kráčali tam žirafy,
krky mali pod mraky.

Zbadal som aj levy,
nebol som už smelý.
Pri pohľade na hrocha
bola zo mňa socha.

Riško Vasilko, III. D

Rýchlo som sa otočil,
nosorožca som zočil.
Vzal som nohy na plecia,
tu ma opica plesla.

Vychádzal z nej ľudský hlas:
„Vstávaj, Matej, už je čas!
Treba ti ísť do školy!“
tento hlas mi hovorí.

A tak som sa zobudil,
Afriku som opustil.

Matej Lešňanský, III. C

MÄSOŽRAVÁ RASTLINA

Postavy: Martin, Fred, mäsožravá rastlina, pani učiteľka, Adam, žiaci

Čas: streda, prestávka, 2. vyučovacia hodina

Miestnosť: chodba, laboratórium

Martin a Fred sú najlepši kamoši. Martin má rád futbal a monštrá, Fred zase futbal a matiku. No majú ešte čosi spoločné ... majú radi chémiu! Na chodbe:

Fred: Tešíš sa na chémiu?

Martin si ho nevšíma, číta si komiks.

Fred: Haló, svet volá Martina, Martina Levočského z Levoče!

Martin si číta ďalej, šepoce si popod nos: Ako si môžete vytvoriť mäsožravú rastlinku...

Fred: Vždy sú u teba na prvom mieste monštrá... A kamaráti dôležitejší nie sú? V poslednej dobe ma ignoruješ. Takto to nepôjde. Idem do triedy, maj sa!!

Martin: Fred, počkaj!

Martin si šomre: Niekedy sa vážne chová ako decko!

Fred: Ja som to počul...!?

Martin: No a čo?

Ked' sa Fred vzdiali, robí mu za chrbtom grimasy: Gu, gu, gu, ga, ga, ga! Gu..g...ulaaa!! Stratil som najlepšieho kamoša! Pozrie na časopis, dostane nápad: Už viem, ako ho získam späť! ... Na hodine chémie.

Pani učiteľka: Dnes si vytvoríme Elixír Dúhovka a môžeme ho vyskúšať na orchidei.

Martin: Moja šanca!!

Potajomky otvorí časopis a začne pracovať. Po dokončení:

Martin: A počkať desať minút...Aspoň využijem čas na WC.... Pani učiteľka?

Pani učiteľka: Áno, Martin?

Martin: Môžem ísť na toaletu? Veľmi mi treba!

Pani učiteľka: Tak dobre!

Martin odíde na WC. Medzitým v triede pani učiteľka niečo počuje.

Pani učiteľka: Žiaci, pod' te sa pozriete! Martin už dokončil experiment, začína mu klíčiť rastlinka! Určite bude dúhová...!

Všetci sa postaví okolo pani učiteľky... až na Freda. Vtedy z púčika vyrastie kvetinka. No akási zvláštna.

Pani učiteľka: Čo to je?

Adam: Mäsožravá kvetina! Husté!!

Adam sa jej chce dotknúť, no kvetina ho schmatne a zožerie! Celá trieda skríkne: Woow!

Pani učiteľka: Žiaci, skryte sa!

Mäsožravá rastlina nemárni čas a všetkých zožerie.

Rastlina: ŠŠŠiup...mňam...mňam...chrrrr!

Fred zostane nehybne stáť. Spomenie si, že v Martinovom časopise bola rada zostať nehybným pred útokmi mäsožravky. Rastlina si ho nevšíma. Martin sa vracia a udivene hľadá na rastlinu.

Martin: Woow! Tak mne sa to podarilo! Fred, kde sú všetci?

Fred: Kde asi?! Tá potvora bola hladná! Máš plán, ako s ňou skončujeme?

Martin: Myslím, že na ňu funguje klasický postrek na rastliny.

Fred: Tak rýchlo!

Martin postrieka rastlinu, ktorá razom vyvráti všetkých zjedených žiakov a pani učiteľku.

Adam: Sláva Martinovi, expertovi na experimenty!

Fred a Martin: Navždy priatelia!

Napísala a nakreslila **Emka Velčková, IV. A**

FUTBALISTA

Ja som malý futbalista,
futbal - to je super hra.
Hoci nie je výhra istá,
strelit' gól je paráda.

Behám rýchlo po ihrisku,
pozrite sa na mňa všetci!
Futbal ten má iskru,
neprekoná žiadne iné veci.

Lívia Vagaská, III. D

Môj veľký vzor
je Cristiano Ronaldo.
Keby som sa s ním stretol,
viem, ako by to dopadlo.

Zahráme si futbal spolu
ako dvaja „profíci“.
Od behania a kopania
mám zdravú farbu na líci.

Samko Galbavý, III. B

MOJA MAMKA

Dobre, že mám mamku.
Pofúka vždy ranku,
večer zamkne bránku.

Navarí, upečie, poperie, vyžehlí,
bez nej by potreboval týždeň aj dvadsať dní.
Do školy, na výlet vychystať ma musí,
nezabudne nikdy na božtek a džúsik.

Preto dnes na Deň matiek
chcem sa jej za všetko poďakovať
a srdiečko z lásky podarovať.

Svoju mamku ja veľmi ľúbim.
Že sa polepším, jej sľúbim.
A až vyrastiem a budem dospelá,
ako moja mamka by som byť chcela.

Michaela Novotná, III. A

Juliána Tarčinská, IV. D

Veronika Dvorská, IV. D

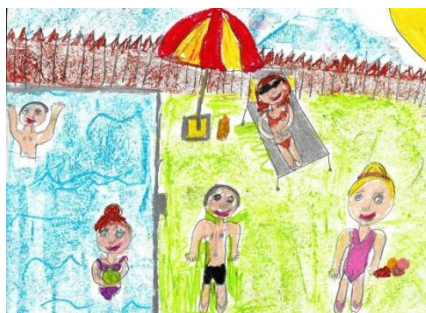
Zuzka Mičejová, IV. D

LETO

Milé deti, počúvajte,
rodičov si objímajte!
Blíži sa ten slávny deň,
hodiny si teraz meň!

Už začína leto,
radujte sa preto.
Čo v tom lete zažijete,
to si domov priniesiete.

Adam Jakubo, II. A

Eliška Tatárová, II. A

ČAS PRÁZDNIN

Čas prázdnin je tu zase,
oddýchneme si v letnom čase.
Rozkvitne v záhrade každý kvet,
farebný bude celý svet.

Navštívil by každý rád,
či je zima a či chlad,
naše lesy, pekný kraj,
skaly, plesá i ten Raj.

Našu túru ukončíme,
keď babičku navštívime.

Magdalénka Lukčiková, III. D

MÁM RÁD SLOVENSKO

Slovensko nie je veľká krajina. Leží v srdci Európy. Ja som sa narodil v Košiciach. Je to druhé najväčšie mesto na Slovensku. Teraz bývam s rodičmi vo Vranove nad Topľou. Býva tu aj celá moja rodina. Veľmi rád cestujem po Slovensku vlakom. Raz, keď som išiel na Štrbské pleso, viezol som sa Tatranskou železnicou. Vtedy ma pán rušňovodič zavolať, aby som sa išiel pozrieť do riadiacej kabíny. Ja som to odmietol, lebo som sa bál. O chvíľu sme vystúpili na Štrbskom plese. Toto lyžiarske stredisko je v nadmorskej výške 1400 metrov. Čerstvý studený vzduch mi štípal líca a celá príroda bola pokrytá snehom. Veľmi sa mi tam páčilo. Pod štítmi Tatier som sa celé odpoľudnie sánkoval. Aj keď som niektorým deťom málo rozumel, lebo pricestovali zďaleka a hovorili iným jazykom, dobre sme si spolu zašportovali.

Slovensko mám rád, lebo tu v zime padá sneh. V lete sa môžem kúpať v bazéne, alebo na kúpalisku. Slovenský jazyk mám rád, lebo na kúpalisku chcem svojim kamarátom rozprávať moje zážitky a príbehy tak, aby mi rozumeli.

Matúš Tkáč, III. A

POZNÁŠ SLOVENSKÉ HRADY?

Blížia sa prázdniny a s nimi aj čas výletov, či dovolení. Slovensko má bohatú históriu, ku ktorej patria aj stredoveké hrady. Uhádneš, ktorý obrázok patrí ku ktorému názvu? Ak nie, skús odpoveď nájsť v encyklopédii, alebo na internete.

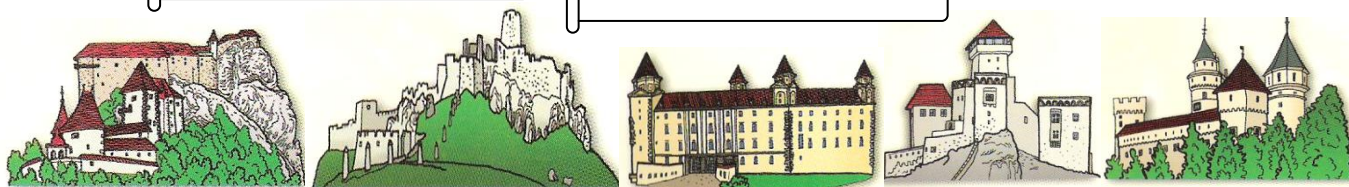
Bojnický zámok

Spišský hrad

Trenčiansky hrad

Oravský zámok

Bratislavský hrad

ŠIMONKA

Rozhodol som sa raz v nedeľu,
vybrať na výlet - na túru.
Slanské vrchy vídam z Okulky,
tam sa poberiem na svoje potulky!

Vybrať trasu - žiaden problém,
čítať z mapy už dávno viem.
Študujem, hľadám, obzerám,
Oblík, Dubník, či Šimonku zdolám?

Šimonka dnes jasne vyhráva,
byť na vrchole - pekná predstava.
Zo všetkých sa najviac hrdo vypína,
cestu lemuje značka červená.

Počas môjho smelého výstupu
videl som mloka i srniek kopu.
A pod vrcholom poriadna strmina!
Nakoniec výhľad - nič sa mu nevyrovná!
Róbert Hudák, IV. C

TOPL'A

Vyskočil z vrchu Minčol prameň,
pre riekku Topl'a významný deň!
Veselo dole Čergovom žblnká,
hadí sa kopcom cestička lesklá.

Nezbedná Topl'a láka do koryta.
Kamenca, Radomky sa na nič nepýta.
Olšava s Čičavou sa rada pridáva,
Topl'a aj im veselo zamáva.

Pozdravila Bardejov aj Vranov
a už trieli za sestrou Ondavou.
„Zatoč doprava, tam je to lepšie!“
volajú vrby, topole i jelše.

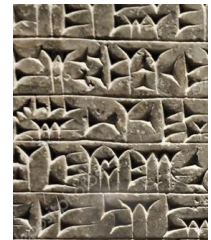
Karolínka Bejdová, IV. C

AKÁ BOLA DÁVNÁ ŠKOLA

Naša škola je na svete už 45 rokov. Ale viete, ako sa deti vzdelávali pred 400, 500, či dokonca pred 4 000 rokmi? Keď vyslovíme slovo škola, predstavíme si dom so strechou, stenami, učiteľmi, žiakmi, úlohami, skúškami...

Kde vznikla prvá škola?

Najstaršia takáto škola, o ktorej vieme, vznikla pred 4 000 rokmi, čiže asi v roku 2 000 pred naším letopočtom v ríši Sumerov. Volala sa Dom tabuliek, a to podľa žiackych zošitov, ktorými boli hlinené tabuľky. Žiaci sedeli okolo svojho učiteľa na hlinených laviciach, pred sebou mali nádoby s hlinou. Utľapkali si z nej tabuľku a ryli do nej úlohy. Začiatočníci kúskami mušlí, pokročilejší šikmo zrezanou trstinou. Písali klinovým písmom, ktoré vyzeralo, ako keby po blate poskakali vtáky. Malo tisíce znakov. Naučiť sa čítať a písať trvalo roky. Riaditeľ a sumerskej školy volali žiaci školský otec, žiak bol školský syn a pomocný učiteľ veľký brat.

Aká bola škola v krajine pyramíd?

V starovekom Egypte pred tromi až piatimi tisícami rokov bola škola, učiteľ a bitka nerozlučne spojené. Na všetkých obrázkoch zo škôl má učiteľ v ruke palicu. Žiaci písali na papyrus. Vyrábali sa z papyrusovej trstiny, ktorá rástla na brehoch rieky Níl. Bola až desať metrov vysoká.

Starí Egypťania rozrezali stonky trstiny na pásy, kládli ich vedľa seba a na seba, polievali ich lepidlom, lisovali, sušili a uhládzali ich, až z nich vznikali pásy, ktoré zvinuli ako bal látky.

Prečo sa prísnej výchove hovorí spartánska výchova?

V starovekom gréckom štáte Sparte cvičili deti od narodenia vo vojenskom myslení, v odvahe, hrdinstve, surovosti a zdatnosti. Chlapci chodili od siedmich rokov do „gymnasia“, kde denno-denne cvičili na cvičisku. Spali na dlážke na trstených rohožkách, ktoré si sami uplietli. Trstie si museli sami natrhať holými rukami v bahnitej rieke. Umývali sa v ľadovej vode. Každý Spartán musel chodiť do školy a všetci dostali rovnakú prísnu výchovu.

Trstie si museli sami natrhať holými rukami v bahnitej rieke. Umývali sa v ľadovej vode. Každý Spartán musel chodiť do školy a všetci dostali rovnakú prísnu výchovu.

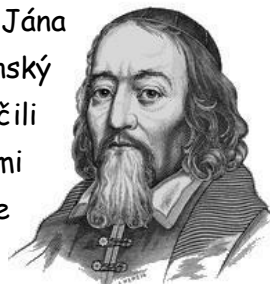
Ako sa učili deti v kolíske olympijských hier?

V inom gréckom štáte - v Aténach, bola výchova trochu iná. Učitelia boli súkromní a chodili k nim tí žiaci, ktorých rodičia na to mali prostriedky. Čím bohatší bol malý Aténčan, tým lepšieho učiteľa mohol mať. Na rozdiel od Sparty, kde cvičili len telo, v Aténach sa starali nielen o pestovanie tela, ale aj ducha. Viedli dlhé rozhovory s filozofmi, politikmi, či spisovateľmi, učili sa rozoberať básne, počítat, hrať na nejakom hudobnom nástroji a neskôr aj kresliť. Písali rydlom na povoskované drevené tabuľky. Keď bol celý „zošit“ popísaný, vyhladil sa vosk tupým koncom rydla a mohlo sa písať odznova. Grécka abeceda mala 24 písmen, preto naučiť sa čítať nebolo až také ťažké.

Prečo majú učitelia sviatok 28. marca?

Majú všetci narodeniny v ten istý deň? Určite nie, oslavujú narodeniny Jána Amosa Komenského. V tomto roku už štyristodvadsiate piate. Prečo? Komenský premenil školu na miesto, kde už nesvišťala trstenica, ale deti sa učili radostne a hravo. Učivo včlenil do divadelných hier, ktoré hrával so svojimi žiakmi. Pre mladších žiakov dával piecť písmenká ako pečivo. A kto najlepšie čítal, dostal za odmenu pečené písmenko. Vyučoval hrou. No za také milé hračky by ostal iba milým učiteľom svojich žiakov, a nie „učiteľom národov“. Vo svete si ho vážili preto, lebo napísal množstvo kníh, ako treba žiakov učiť. Škoda len, že trvalo veľmi dlho, kým ľudia Komenského myšlienky pochopili a uplatnili v školách.

Kto zaviedol povinnú školskú dochádzku?

Panovníčka Mária Terézia vydala po prvý raz v našej krajine zákon, že každý jej poddaný, chlapec aj dievča, musí chodiť do školy. Školy rozdelila na niekoľko druhov. Deti poddaných a chudobných mali chodiť do *triviálnej* školy. Bola to tá najnižšia. Mali sa tam naučiť modliť, čítať, písať a počítat. Do školy mali chodiť od šiestich do dvanástich rokov, z toho od deviatich do dvanástich len v zime, aby v lete mohli pomáhať na poli. Pre deti bohatších rodičov boli určené *hlavné* školy, alebo *normálky*. Kto vyšiel z tejto školy, mohol študovať na *latinskej* škole. Najvyššie ročníky latinskej školy sa volali *akadémia*. Mária Terézia síce podpísala zákon, že každý poddaný má chodiť do školy, ale v zákone nebolo ani slovo o treste, ak sa tak nestane. Ak žiak neprišiel, alebo sa mu nechcelo, nemal si čo obuť, alebo ho nepustili rodičia či pán, ak žiaka poslali na pole, alebo do fabriky namiesto do školy, nikto za to trest nedostal. Na Slovensku bolo škôl tak málo, že ťažko povedať, koľko detí do školy chodilo naozaj. Možno desať zo sto, možno ani toľko nie.

Tu je niekoľko predpisov vybraných zo školských poriadkov, ktoré platili v 16. storočí:

Keď niekto bude druhých úmyselne, svojvoľne a nebezpečne sácať, biť, pichať a drgať, toho najprv treba vybiť prútom, alebo inakšie potrestať, potom ale, keď to nepomôže, celkom vylúčiť zo školy.

V škole alebo kdekoľvek inde musia žiaci mierne a nie hlasno kričať. Ani po ceste do školy sa nesmie utekať, kričať alebo biť sa.

Nemá sa maľovať po dverách, stenách a oknách vôbec nič, a keď predsa dačo, aspoň nie hanebné a neslušné.

Žiakom sa nedovoľuje piť a hodovať a zakazuje sa im v noci krikom a hurhajom rušiť pokoj.

Taktiež hrať kocky alebo v karty je prísne zakázané.

Nikto nesmie nosiť šaty príliš krátke, ani vlasy ostrihané, zakazuje sa líčiť sa a nosiť pierko za klobúkom. Nikto zo žiakov nesmie chytať ryby ani sa kúpať.

Z týchto predpisov vidíme, že ani pred 500 rokmi neboli žiaci nijakí anjeli. Asi by im nebolo treba kadečo prikazovať, alebo zakazovať.

Ak si niekedy povieť: „Ach, tá naša škola je hrozná!“, verte, že v porovnaní so strastami, ktoré prežívali žiaci v dávnych školách, to až také strašné nie je (a to sme vám neprezradili všetko!). Nuž, čo povieť?

Podľa knihy Bibiany Wallnerovej: Aká bola dávna škola

NÁŠ SPOLUŽIAK VO FILME PIATA LOĎ

*Kto z vás by si nechcel vyskúšať na vlastnej koži natáčanie naozajstného filmu? Viete, že žiakovi našej školy, **Matúšovi Bačišinovi** zo IV.A, sa to naozaj podarilo? Zahral si vo filme *Piata loď*, ktorý mal v marci 2017 premiéru v našich kinách.*

Ako sa to začalo?

Matúša si režisérka Iveta Grófová našla v letnom tábore vo Vernári. Film *Piata loď* sa začal natáčať začiatkom júla 2015 na Zemplínskej Šírave. Ďalej sa natáčalo v Bratislave, na Vinohradoch - v záhradnej chatke, ale aj v Prahe. Na medzinárodnom filmovom festivale Berlinale film získal hlavnú cenu - Krištáľového medveďa v kategórii Generation Kplus.

A čo zaujímalo Matúšových spolužiakov?

Akú úlohu si hral v tomto filme?

Zahral som si Kristiána, kamaráta hlavnej hrdinky Jarky.

Bolo pre teba náročné natáčanie filmu?

Zo začiatku áno, hlavne pred kamerami to bolo náročné. Niektoré scény sme museli viackrát opakovať. Zaujímavé bolo aj natáčanie s bábätkami.

Ťažké bolo stvárniť tú postavu?

Ani nie, bolo to pre mňa ľahké.

Ako si sa cítil pri preberaní ceny na festivale v Berlíne?

Všetci sme sa veľmi tešili. Bolo to prvýkrát, keď slovenský film vyhral cenu na tomto festivale.

Chcel by si sa zúčastniť ešte natáčania nejakého filmu?

Áno, možno tento film bude mať aj pokračovanie. Potom by som určite chcel natáčať.

Chcel by si sa v budúcnosti stať hercom?

Áno, najviac sa mi však páčila úloha rekvizitára. Pri natáčaní som si vyskúšal aj prácu zvukára.

Jarka a Kristián (Vanesska a Matúš) pri natáčaní filmu

V Berlíne pri preberaní ceny Krištáľový medveď

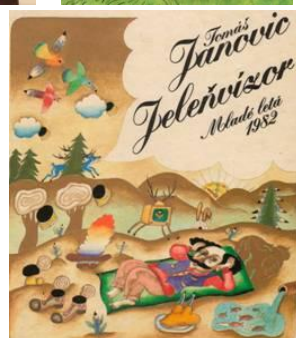
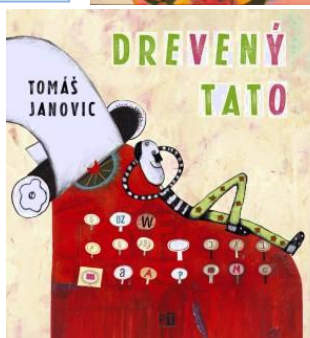
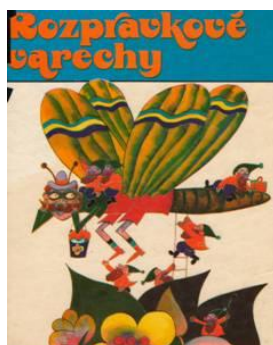
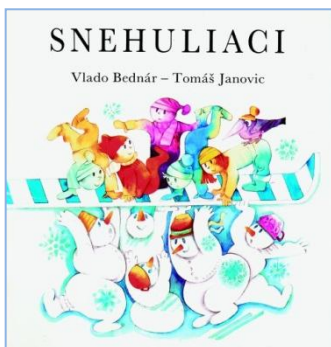
LITERÁRNE OKIENKO

Tomáš Janovic

Viete, že spisovateľ Tomáš Janovic v máji oslávil okrúhle osemdesiate narodeniny? Aj my, Bifľoškári, sa pridávame ku gratulantom a spomenieme si na tohto významného spisovateľa, ktorého básne, rozprávky, či príbehy nám dokážu vyčariť úsmev na tvári.

Tomáš Janovic sa narodil 22. mája 1937 v Bratislave. Po maturite v Košiciach študoval slovenčinu a históriu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Po skončení vysokej školy nastúpil do redakcie humoristického časopisu Roháč, kde pracoval až do roku 1990. V súčasnosti žije v Bratislave a venuje sa literárnej tvorbe. Jeho vtipné texty milovali generácie detí. Kto by nepoznal tatka, ktorý bije svoje deti rozprávkovými varechami, či Jeleňvísora, ktorý naučil deti chodiť do prírody? Začítaj sa aj ty do niektorých z týchto kníh. Určite sa ti budú páčiť.

Rozprávka o slávikovi

Bol raz jeden tato,
čo mal doma zlato

a to zlato bola mama,
naša mama dobre známa

tým, že vôbec nekričí,
ale hlas má - slávičí.

„Trala, trala,“ spieva stále.
Ako sa to stalo?

Ale stalo sa to, prosím, takto:

Ked' bola naša mama ešte celkom malá,
ustavične mala otvorené ústa.
Hovorila, keď spala, a hovorila, aj keď
nespala. Hovorila, keď hovorila,
a hovorila, aj keď nehovorila. A keď že
mala ustavične otvorené ústa, jedného
dňa priletel slávik a zaspieval:

„Trala, trala, to je ale krásne hniezdo!
Trala, trala, tam sa veru našt'ahujem!“

A tak teraz naša mama
viete, čím je všade známa?

tým, že vôbec nekričí,
ale hlas má - slávičí.

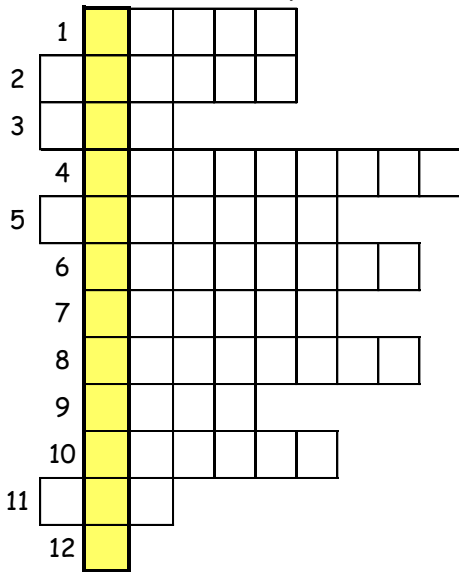
Nekričí, len krásne nôti
a keď potom tieto noty

vletia dcéram do ucha,
každá mamu poslúcha.

PRE BYSTRÉ

Viete, ktoré číslo sa v poslednom čase v našej škole najviac spomína? Nájdete ho v tajničke.

1. Číslo medzi 3 a 5
2. Časť rastliny
3. Aký otec, taký ...
4. Má meniny 13. 1.
5. Najvyšší vrch Slanských vrchov
6. Hermafrodit patriaci medzi obrúčkavce
7. Hermafrodit patriaci medzi ulitníky
8. Domov pre rybky v domácnosti
9. Dvojhrbá zvierka
10. Má meniny 6. 7.
11. Číslo medzi 4 a 6
12. 37. hláska v abecede

Emka Velčková, IV. A

POPLETENÉ PRÍSLOVIA O ŠKOLE A UČENÍ

OBRÁZKOVÉ RĚBUSY

Učený nikto z neba
Lepšie dačo znáť,
Kto nikdy do vody nejde,
Čím vyššie vyjdeš,
Žiak bez knihy
Čo sa v mladosti naučíš,

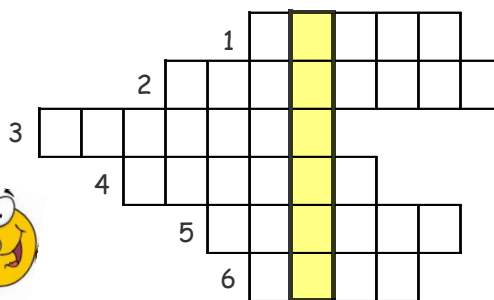
ako mnoho mať.
v starobe akoby si našiel.
tým ďalej dovidíš.
plávať sa nenaučí.
nespadol.
je ako vojak bez pušky.

Doplň príslovie. Odpoveď nájdeš v tajničke.

UČENIE MÁ HORKÉ KORENE, ALE SLADKÉ _ _ _ _ _ .

1. Píšeme do neho domáce úlohy
2. Rysujeme ním na geometrii
3. Hráme sa na ňom v školskom klube
4. Sedíš za ňou v triede
5. Školská miestnosť
6. Píšeš ním do zošita

Boris Cerula, II. A

Hodiny, ktoré ukazujú rovnaký čas, vyfarbi rovnakou farbou.

HLAVIČKY

MATEMATICKÉ HÁDANKY

1. Ktoré číslo sa skrýva pod otáznikom?

$$\begin{array}{rclclcl}
 \text{knihu} & + & \text{knihu} & + & \text{knihu} & = & 30 \\
 \text{knihu} & + & \text{peru} & + & \text{peru} & = & 18 \\
 \text{peru} & - & \text{ostruh} & = & 2 \\
 \text{ostruh} & + & \text{knihu} & + & \text{peru} & = & ?
 \end{array}$$

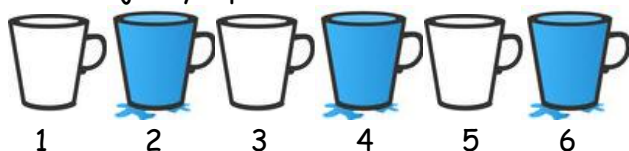
2. Koľko trojuholníkov je na obrázku?

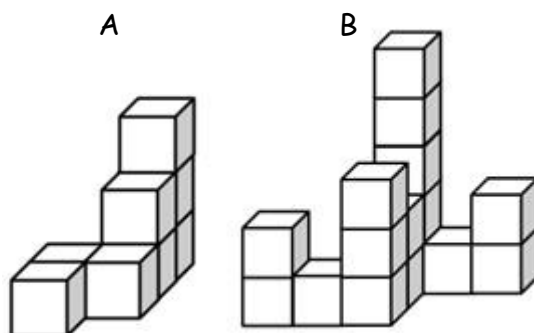
3. Otec mal tri dcéry. Každá mala jedného brata. Koľko detí mal otec?

4. Ktoré číslo je o 3 väčšie, keď ho obrátíme hore nohami?

5. Na obrázku je 6 pohárov, z ktorých je striedavo jeden plný, druhý prázdny. Usporiadaj poháre tak, aby boli vedľa seba tri plné a tri prázdne poháre. Môžeš však hýbať iba s jedným pohárom. Dokážeš to?

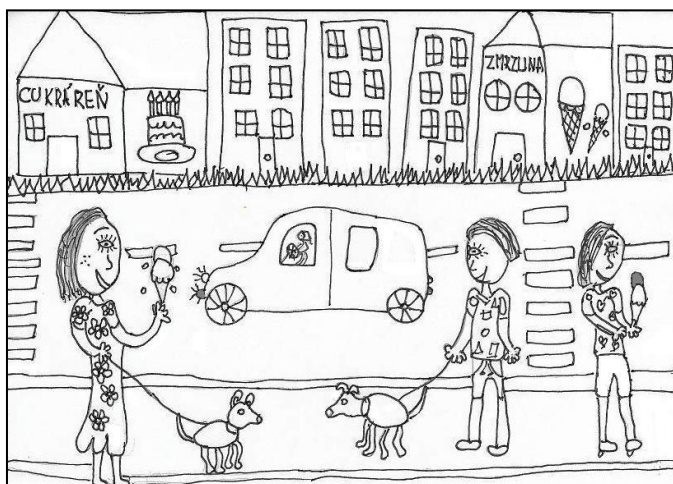
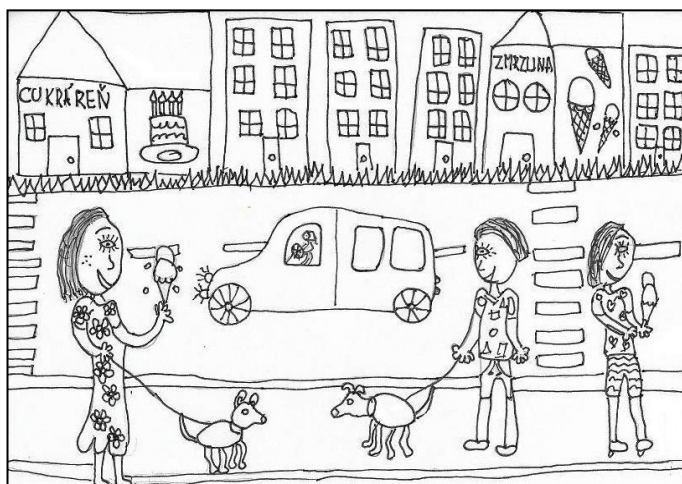
6. Koľko kociek je na obrázkoch?

A tu sú správne riešenia (aby to nebolo také jednoduché, musíš čítať odzadu):

ťsántseš B, meso A (6 ;5 olsíč aráhop od jelerp 2 olsíč aráhop z udov (5 ;ťseš (4 ;iryťš (3 ;ťsánirt (2 ;ťsántseš (1

Nájdí 10 rozdielov. Ak sa ti to podarí, obrázky si vyfarbi.

Nakreslila Janka Ivanová, IV. D

HA - HA - HA

- Prepáčte, pani učiteľka, že som prišiel neskoro do školy, ale jeden pán na zastávke stratil desaťeurovku.
- A ty si mu ju pomáhal hľadať?
- Nie, ja som na nej stál.

- Kde si bol tak dlho, Jurko? - vypytuje sa otec syna, ktorý prišiel neskoro zo školy.
- V škole predsa. Zajtra si chcem vybrať náhradné voľno, tak som si to dnes odsedel...

- Aké si mal vysvedčenie, Janko?
- Asi o tri zaucha lepšie ako minulý rok.

Jožko bol s triedou prvý raz na baletе.
- Ako sa ti páčilo predstavenie? - pýta sa ho doma otec.
- Všetko bolo v poriadku, len škoda, že tie tety neboli vyššie. Stále museli tancovať na špičkách...

- Čo si robil v škole, synček? - pýta sa mama.
- Čakal som, kým zazvoní...

- Tak ako sa ti páči v škole?
- Je to podvod.
- A to už prečo?
- My riešime úlohy a učiteľia za nás berú plat!

Otec hovorí synovi:
- Miško, ak neprepadneš, kúpim ti bicykel.
Na konci školského roku radostne kričí Miško od dverí:
- Otecko, ušetril som ti peniaze!

- Boris, prečo prichádzaš každý deň do školy neskoro?
- Lebo na rohu je tabuľa s upozornením:

19	91	73	37	45	77	44	14	42	65	56	1	100	50	94	56	65	60
																	!

14 + 30 R
79 - 14 L
99 - 80 Z
25 + 25 Š

100 - 40 A
22 + 55 E
100 - 99 S

10 + 63 Í
53 - 8 T

80 - 38 CH
44 + 50 K
70 + 30 Ľ

64 - 8 O
10 + 4 Ý
52 - 15 Ž
100 - 9 N

NEHÁDAJ SA - UHÁDNI

Dievčatá zo IV. D triedy si pre vás vymysleli školské hádanky. Spoj ich so správnym obrázkom.

Je to domček pre farbičky,
ceruzky aj perá.
Môžeš tam aj gumu dať,
budú sa tam pekne hrať.
Čo je to?

Julka Tarčinská

Neveľké je,
potrebne je.
V peračníku ho má každý žiak,
písmená s ním píše veľmi rád.
Čo je to?

Zuzka Mičejová

Malí, veľkí vojaci,
ležia v peračníku v rade.
Ten kto si z nich zoberie,
bude kresliť parádne.
Čo je to?

Veronika Dvorská

Je malá a šikovná,
občas aj bezfarebná.
Pomáha nám pri práci,
no netúži po pláci.
V peračníku leží,
pomýliš sa - beží.
Čo je to?

Erika Barlová

V obchode ho kúpiš
a v taške ho nosíš.
Do malých dosiek odkladáš,
na hodiny ho vyberáš.
Čo je to?

Janka Ivanová

Je to dlhá palička,
ktorou píšeš od malička.
Kresliť, písať, to sa dá,
každý z vás ju rád, rád má.
Čo je to?

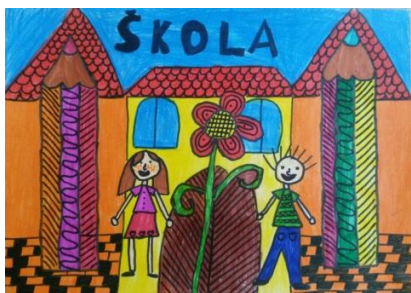
Barborka Nemčíková

Je to pekná taška,
zmestí sa tam aj hračka.
Do školy ju nosievam,
keď s ňou chodím,
stále sa usmievam.
Čo je to?

Tímea Szabová

ČARUJEME FARBIČKAMI!

Sofia Michalčová, III. B

Laura Dvorčáková, I. A

Miška Ivanová, III. D

Lianka Adamová, II. A

Tamarka Ondejková, III. B

Sonička Hermanovská, II. A

Timotej Turčík, IV. B

Miško Vagaský, III. C

Emka Lengvarská, II. A

Kristínka Korekáčová, III. B

Sofia Ella Bančanská, III. A

Sonička Danková, III. B

Elizabeth Čurilová, I. A

Ivanka Mihalčinová, III. A

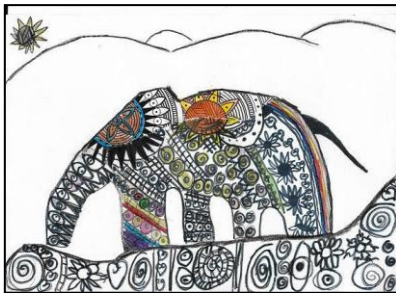

Martinka Kaščáková, IV. A

ČARUJEME FARBIČKAMI!

Šarlotka Šimková, I. A

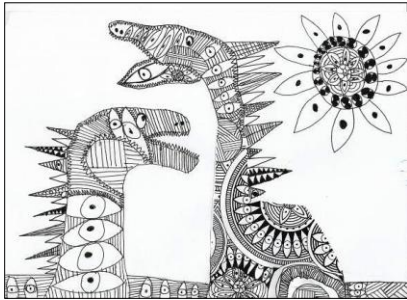
Lea Kubačková, III. D

Zuzka Mičejová, IV. D

Tamarka Ivanová, III. D

Bianka Smandrová, III. D

Magdalénka Lukčíková, III. D

Emka Velčková, IV. A

K. Korekáčová, K. Horná, B. Jakubčinová, III. B

Miška Novotná, III. A

Zuzka Gaval'ová, II. B

Matúš Mihališin, III. C

Barborka Šugárová, III. D

Tereza Klimkovská, I. A

Zuzka Telepunová, II. B

Anetka Vysoká, III. D

Vivien Dindáková, IV. A